

31985L0433

24.9.1985.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 253/37

## PADOMES DIREKTĪVA

(1985. gada 16. septembris)

**par farmācijas diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu savstarpēju atzīšanu, tostarp par pasākumiem, kas palīdz sekmīgi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību attiecībā uz noteiktām darbībām farmācijas jomā**

(85/433/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 49. un 57. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu <sup>(1)</sup>,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu <sup>(2)</sup>,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu <sup>(3)</sup>,

tā kā saskaņā ar Līgumu kopš pārejas laika beigām ir aizliegta jebkāda diskriminācija attiecībā uz pilsonību, sākot ar sniedzot pakalpojumus; tā kā šādas attieksmes princips attiecas īpaši uz visām atļaujām veikt noteiktas darbības, kā arī uz reģistrāciju un dalību profesionālās organizācijās vai biedrībās;

tā kā tomēr ir vēlams pieņemt noteikumus, lai atvieglotu tiesības veikt uzņēmējdarbību;

tā kā saskaņā ar Līguma 54. panta 3. punkta h) apakšpunktu dalībvalstīm ir pienākums nepiešķirt tādu palīdzību, kas varētu radīt traucējumus uzņēmējdarbības veikšanas nosacījumos;

tā kā Līguma 57. panta 1. punkts nosaka, ka jāpieņem direktīva par diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecināšanu savstarpēju atzīšanu;

tā kā, ņemot vērā dalībvalstu patreizējās atšķirības farmācijas izglītībā, jāpieņem atsevišķi koordinējoši noteikumi, lai dalībvalstis varētu ieviest savstarpēju diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju

apliecināšanu; tā kā šādu koordinēšanu nosaka Padomes 1985. gada 16. septembra Direktīva 85/432/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz noteiktām darbībām farmācijas jomā <sup>(4)</sup>;

tā kā dažās dalībvalstīs, lai varētu veikt noteiktas darbības farmācijas jomā, bez attiecīgo diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecināšanu esamības vēl arī ir prasība par papildu profesionālo pieredzi; tā kā pagaidām dalībvalstu nostājas šajā jautājumā nesakrīt, lai izvairītos no iespējamām grūtībām, ieteicams par pietiekamu nosacījumu atzīt atbilstīgu tikpat ilgu praktisko pieredzi, kas iegūta citā dalībvalstī;

tā kā saskaņā ar valstu politiku veselības aizsardzības jomā, kas *inter alia* tiecas visā to teritorijā nodrošināt medikamentu apmierinošu sadali, dažas dalībvalstis ierobežo jaundibināmo aptieku skaitu, kamēr citās šādi noteikumi nav pieņemti; tā kā šādos apstākļos ir pāragri noteikt, ka diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecināšanu savstarpēja atzīšana farmācijā jāattiecinā arī uz farmaceitu darbību aptiekas pārrauga amatā, kas ilgusi mazāk nekā trīs gadus; tā kā Komisijai un Padomei šī problēma noteiktā laikā jāpārskata;

tā kā attiecībā uz izglītību apliecināšanai direktīva par diplomu savstarpēju atzīšanu ne vienmēr nozīmē ar šādu diplomu piešķirtās izglītības līdzvērtību, šādu kvalifikāciju lietojums atļauts tikai izcelsmes dalībvalsts valodā vai tās dalībvalsts valodā, no kuras ir ārvalstnieks;

tā kā, lai atvieglotu valsts iestādēm šīs direktīvas piemērošanu, dalībvalstis var noteikt, ka persona, kas atbilst šajā direktīvā noteiktajām izglītības prasībām papildus izglītību apliecināšanai sertifikātiem uzrāda arī izcelsmes dalībvalsts vai tās valsts, no kuras ir šī persona, kompetento iestāžu izsniegtu sertifikātu, kas apstiprina, ka uzrādītie sertifikāti ir tie, uz ko attiecas šī direktīva;

<sup>(1)</sup> OV C 35, 18.2.1981., 6. lpp. un OV C 40, 18.2.1984., 4. lpp.

<sup>(2)</sup> OV C 277, 17.10.1983., 160. lpp.

<sup>(3)</sup> OV C 230, 10.9.1981., 10. lpp.

<sup>(4)</sup> OV L 253, 24.9.1985., 34. lpp.

tā kā šī direktīva neskar dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos noteiktos aizliegumus uzņēmumiem veikt noteiktas darbības vai uzlikt tiem atsevišķus nosacījumus šādu darbību veikšanai;

II NODAĻA

tā kā ir grūti izvērtēt, ciktāl normas, kas paredzētas, lai atvieglotu farmaceitu brīvību sniegt pakalpojumus, ir piemērotas pašlaik; tā kā šādos apstākļos pagaidām nav ieteicams pieņemt šādas normas;

2. pants

tā kā attiecībā uz labām personiskajām īpašībām un labu reputāciju jānosaka atšķirīgas prasības, pirmoreiz sākot profesionālo darbību un turpinot to;

tā kā, ciktāl tas attiecas uz darbiniekiem, Padomes 1968. gada 15. oktobra Regula (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā <sup>(1)</sup> nesatur īpašus noteikumus attiecībā uz labām personiskajām īpašībām un labu reputāciju, profesionālo disciplīnu vai titula izmantošanu attiecīgajās profesijās; tā kā atkarībā no atsevišķas dalībvalsts šādas normas piemēro vai var piemērot gan attiecībā uz darbiniekiem, gan pašnodarbinātām personām; tā kā darbības, kuru veikšanai nepieciešams diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinājošs dokuments, dalībvalstīs veic gan darbinieki, gan pašnodarbinātas personas vai tās pašas personas abos nodarbinātības statusos savas karjeras laikā; tā kā, lai pēc iespējas veicinātu šo speciālistu brīvu pārvietošanos Kopienā, šīs direktīvas piemērošana jāattiecinā uz darbiniekiem,

### Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti farmācijā

1. Katra dalībvalsts atzīst 4. pantā uzskaitītos diplomus, sertifikātus un citus kvalifikāciju apliecinājošus dokumentus, ko dalībvalstis piešķirušas citu dalībvalstu pilsoņiem saskaņā ar Direktīvas 85/432/EEK 2. pantu, piešķirot šai kvalifikācijai attiecībā uz tiesībām sākt un veikt 1. pantā minētās darbības tādu pašu statusu savā teritorijā kā 4. pantā uzskaitītajiem diplomiem, sertifikātiem un citiem kvalifikāciju apliecinājošiem dokumentiem, ko tā pati piešķir.

2. Tomēr dalībvalstīm nav jāsaista 1. punktā minētie diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti ar jaunu publisku aptieku dibināšanu. Šajā direktīvā par jaunām uzskata arī aptiekas, kas darbojušās mazāk nekā trīs gadus.

Pēc 19. panta 1. punktā noteiktā datuma Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par to, kādā veidā dalībvalstis ir īstenojušas iepriekšējo daļu un par iespēju paplašināt 1. punktā minētās diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpējās atzīšanas pielietojumu. Tā iesniedz jebkādu piemērotus priekšlikumus.

3. pants

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

### Darbības joma

1. pants

Šī direktīva attiecas uz darbībām, kuru uzsākšanu un turpināšanu reglamentē profesionālās kvalifikācijas nosacījumi vienā vai vairākās dalībvalstīs un kuras atļautas kāda no 4. pantā minēto diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu farmācijā uzrādītājiem.

1. Atkāpjoties no 2. panta un neskarot 1979. gada Pievienošanās akta 45. pantu, Grieķijas Republikai netiek prasīta citās dalībvalstīs izsniegto diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu atzīšana saskaņā ar 2. pantu, izņemot gadījumus, kad 1. pantā noteiktās darbības veic darbinieks saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1612/68.

Kamēr Grieķijas Republika izmanto šo atkāpi un neskarot 1979. gada Pievienošanās akta 45. pantu, citām dalībvalstīm netiek prasīta 2. pantā noteiktā 4. panta d) punktā minēto sertifikātu atzīšana, izņemot gadījumus, kad 1. pantā noteiktās darbības veic darbinieks saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1612/68.

2. Desmit gadus pēc 19. pantā noteiktā datuma Komisija iesniedz Padomei attiecīgus priekšlikumus, lai paplašinātu 1. punktā minētās diplomu, sertifikātu un citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu savstarpējās atzīšanas pielietojumu, lai atvieglotu efektīvu tiesību veikt uzņēmējdarbību īstenošanu starp Grieķijas Republiku un citām dalībvalstīm. Padome rīkojas attiecībā uz šiem priekšlikumiem saskaņā ar EEK Līgumā noteikto procedūru.

(1) OV L 257, 19.10.1968., 2. lpp.

## 4. pants

Diplomi, sertifikāti un citi kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti, kas minēti 2. pantā, ir šādi:

a) *Beļģijā:*

*Le diplôme légal de pharmaciens/het wettelijk diplomavan apoteker* (juridiski apstiprināts diploms farmācijā), ko izsniedz universitāšu medicīnas un farmācijas fakultātes, centrālā eksaminācijas valde vai valsts augstākās izglītības eksaminācijas pārvalde;

b) *Dānijā:*

*Bevis for bestaaet farmaceutisk kandidateksamen* (universitātes sertifikāts farmācijā);

c) *Vācijas Federatīvajā Republikā:*

1) *Zeugnis ueber die staatliche Pharmazeutische Pruefung* (valsts eksāmena sertifikāts farmācijā), ko izsniedz kompetentās iestādes;

2) Vācijas Federatīvās Republikas kompetento iestāžu izsniegts sertifikāts, kas apliecina, ka pēc 1945. gada 8. maija kompetentu Vācijas Demokrātiskās Republikas iestāžu izsniegtie diplomi tiek uzskatīti par līdzvērtīgiem iepriekšējā 1. punktā minētajiem;

d) *Griekijā:*

*Πατοποιητικό των αρμοδίων αρχών, ικανότητας άσκησης της φαρμακευτικής, χορηγούμενο μετά κρατική εξέταση* (farmaceīta profesionālo kompetenci apliecinājošs sertifikāts), ko izsniedz kompetentā iestāde pēc valsts eksāmena nokārtošanas;

e) *Francijā:*

universitātes izsniegts valsts diploms farmācijā vai universitātes izsniegts farmācijas doktora valsts diploms;

f) *Īrijā:*

reģistrēta farmaceutiskā ķīmiķa sertifikāts;

g) *Itālijā:*

pēc valsts eksāmena nokārtošanas piešķirtais diploms vai sertifikāts, kas dod tiesības praktizēt farmācijas jomā;

h) *Luksemburgā:*

valsts diploms farmācijā, ko piešķir valsts eksaminācijas pārvalde un paraksta valsts izglītības ministrs;

i) *Nīderlandē:*

*Het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd apothekersexamen* (universitātes sertifikāts farmācijā);

j) *Apvienotajā Karalistē:*

reģistrēta farmaceutiskā ķīmiķa sertifikāts.

## 5. pants

Ja dalībvalstī kādas no 1. pantā minētās darbības sākšanai un turpināšanai nepieciešams ne vien 4. pantā minētais diploms, sertifikāts vai cits kvalifikāciju apliecinājošs dokuments, bet arī papildu profesionālā pieredze, šī dalībvalsts par pietiekamu pierādījumu uzskata sertifikātu, ko izsniegusi kompetentā iestāde personas izcelsmes dalībvalstī vai valstī, no kuras tā nāk, kas apliecina, ka persona attiecīgu laikposmu veikusi minētās darbības izcelsmes dalībvalstī vai valstī, no kuras tā nāk.

Tomēr šāda atzīšana neattiecas uz Luksemburgas Lielhercogistes prasību par divu gadu profesionālo pieredzi, lai piešķirtu valsts publiskās aptiekas koncesiju.

## III NODAĻA

## Iegūtās tiesības

## 6. pants

Diplomi, sertifikāti vai citi kvalifikāciju apliecinājoši dokumenti farmācijā, ko dalībvalstis izsniegušas dalībvalstu pilsoņiem un kas neatbilst visām Direktīvas 85/432/EEK 2. pantā noteiktajām minimālo mācību prasībām, jāuzskata par atbilstīgām šīm prasībām, ja:

— tie pabeigtu mācības pirms minētās direktīvas ieviešanas,

vai

— tie apliecina pirms šīs direktīvas ieviešanas sāktas, bet pēc tam pabeigtas mācības,

un katrā atsevišķā gadījumā, kad

— tos uzrāda kopā ar sertifikātu, kas apliecina to īpašnieku likumīgu un lietpratīgu iesaistīšanos kādā no Direktīvas 85/432/EEK 1. panta 2. punktā minētajām darbībām dalībvalstī vismaz trīs gadus pēc kārtas piecu gadu laikā pirms sertifikāta izsniegšanas, ja šī valsts reglamentē šo darbību.

## IV NODAĻA

## Akadēmiskā titula lietošana

## 7. pants

1. Ciktāl tas nav pretrunā ar 14. pantu, uzņēmēja dalībvalsts nodrošina, ka dalībvalstu pilsoņiem, kas atbilst 2., 5. un 6. pantā minētajiem nosacījumiem, ir tiesības izmantot likumīgu akadēmisko titulu un, vajadzības gadījumā, tā attiecīgo abreviatūru to izcelsmes dalībvalsts valodā vai tās dalībvalsts valodā, no kuras tie nāk. Uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt, lai šo titulu lieto, norādot arī tās iestādes vai eksaminācijas pārvaldes nosaukumu un vietu, kas šo titulu piešķirusi.

2. Ja akadēmisko titulu, kas piešķirts izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ir ārvalsts pilsonis, uzņēmējā dalībvalstī var pārprast, jo tur šādu titulu piešķir tikai pēc papildu apmācības, kuras šai personai nav, tad mītnes dalībvalsts var pieprasīt, lai lieto šo izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras tas nāk, piešķirto titulu tādā formā, kā norāda uzņēmēja dalībvalsts.

## V NODAĻA

## Noteikumi, lai ļautu efektīvi īstenot tiesības veikt uzņēmējdarbību

## 8. pants

1. Uzņēmēja dalībvalsts, kas saviem pilsoņiem pieprasa labu personisko īpašību vai labas reputācijas apliecinājumu, kad tie pirmo reizi sāk kādu no 1. pantā minētajām darbībām, attiecībā uz citu dalībvalstu pilsoņiem par pietiekamu apliecinājumu uzskata sertifikātu, ko izsniegusi kompetentā iestāde izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks nāk, un kas apstiprina atbilstību dalībvalsts prasībām pēc labām personiskajām īpašībām vai labas reputācijas.

2. Ja izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks nāk, nepieprasa labu personisko īpašību vai labas reputācijas apliecinājumu personām, kuras pirmo reizi vēlas sākt šīs darbības, uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt tiesas izziņu no izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks nāk, vai, ja tas

neizdodas, ekvivalentu dokumentu, ko izsniegusi kompetentā iestāde izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras ārvalstnieks nāk.

3. Ja uzņēmējai dalībvalstij ir sīkas ziņas par svarīgu starpgadījumu, kas noticis ārpus tās teritorijas un kas varētu ietekmēt attiecīgās darbības sākšanu tās teritorijā pirms attiecīgā persona reģistrēta šajā valstī, tā var informēt izcelsmes dalībvalsti vai dalībvalsti, no kuras ārvalstnieks nāk.

Izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks nāk, pārbauda starpgadījuma atbilstību patiesībai, ja tas varētu ietekmēt attiecīgās darbības sākšanu šajā dalībvalstī. Šis valsts iestādes pieņem lēmumu par izmeklēšanas veidu un pakāpi, un informē uzņēmēju dalībvalsti par visām turpmākām darbībām attiecībā uz to izsniegtajiem sertifikātiem vai dokumentiem.

4. Dalībvalstis nodrošina nosūtītās informācijas konfidencialitāti.

## 9. pants

1. Ja uzņēmējā dalībvalstī attiecībā uz jebkuru no 1. pantā minētajām darbībām ir spēkā normatīvajos un administratīvajos aktos noteiktas prasības pēc labām personiskajām īpašībām vai labas reputācijas, ietverot arī noteikumus disciplināriem pasākumiem attiecībā uz nopietniem profesionāliem pārkāpumiem vai kriminālpārkāpumiem, izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks nāk, nosūta uzņēmējai dalībvalstij visu nepieciešamo informāciju par profesionāla vai administratīva rakstura disciplināriem pasākumiem pret attiecīgo personu vai tai piespriesto kriminālsodu laikā, kad šī persona darbojusies savā profesijā, izcelsmes dalībvalstī vai dalībvalstī, no kuras tā nāk.

2. Ja mītnes dalībvalstij ir sīkas ziņas par svarīgu starpgadījumu, kas noticis ārpus tās teritorijas, pirms attiecīgā persona reģistrēta šajā valstī, un kas varētu ietekmēt attiecīgās darbības sākšanu tās teritorijā, tā var informēt izcelsmes dalībvalsti vai dalībvalsti, no kuras ārvalstnieks nāk.

Izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks nāk, pārbauda starpgadījuma atbilstību patiesībai, ja tas varētu ietekmēt attiecīgās darbības turpināšanu šajā dalībvalstī. Šis valsts iestādes pieņem lēmumu par izmeklēšanas veidu un pakāpi, un informē mītnes dalībvalsti par visām turpmākām darbībām, ko tā veic attiecībā uz informāciju, kas nosūtīta saskaņā ar 1. punktu.

3. Dalībvalstis nodrošina nosūtītās informācijas konfidencialitāti.

### 10. pants

Ja uzņēmēja dalībvalsts saviem pilsoņiem, kuri vēlas uzsākt vai turpināt kādu no 1. pantā minētajām darbībām, pieprasa izziņu par fizisko vai garīgo veselību, tā uzskata par pietiekamu apliecinājumu dokumentu, ko pieprasa izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks nāk.

Ja izcelsmes dalībvalsts vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks nāk, neizvirza šāda veida prasības tiem, kas vēlas uzsākt vai turpināt attiecīgās darbības, uzņēmēja dalībvalsts no šiem pilsoņiem pieņem tādas tās valsts attiecīgās kompetentās iestādes izsniegtus sertifikātus, kas atbilst uzņēmējā valstī izsniegtajiem sertifikātiem.

### 11. pants

Dokumentus, kas minēti 8., 9. un 10. pantā, var uzrādīt ne ilgāk kā trīs mēnešus pēc to izsniegšanas dienas.

### 12. pants

1. Procedūra, ar kuru attiecīgai personai atļauj sākt kādu no 1. pantā minētajām darbībām, ievērojot 8., 9. un 10. pantu, jāveic iespējami ātri un ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc visu ar šo personu saistīto dokumentu iesniegšanas, neskaitot novēlošanu, kas saistīta ar apelācijas sūdzībām, kas varētu tikt iesniegtas, šo procedūru pabeidzot.

2. Gadījumos, kas minēti 8. panta 3. punktā un 9. panta 2. punktā, 1. punktā noteikto termiņu atliek, ja iesniegta prasība atkārtoti izskatīt jautājumu.

Pēc apspriešanās izcelsmes dalībvalsts, vai dalībvalsts, no kuras ārvalstnieks nāk, sniedz pieprasīto atbildi triju mēnešu laikā.

Pēc atbildes saņemšanas vai arī šā termiņa beigās mītnes dalībvalsts turpina 1. punktā minēto procedūru.

### 13. pants

Ja uzņēmēja dalībvalsts no saviem pilsoņiem, kuri vēlas sākt vai turpināt kādu no 1. pantā minētajām darbībām, prasa dot zvērestu vai svinīgu solījumu un ja citu dalībvalstu pilsoņi nevar dot šo zvērestu vai svinīgo solījumu tādā veidā, dalībvalsts nodrošina attiecīgām personām iespēju dot zvērestu vai svinīgu solījumu piemērotā un līdzvērtīgā veidā.

### 14. pants

Ja uzņēmējā dalībvalstī ir noteikta profesionālā titula lietošana attiecībā uz kādu no 1. pantā minētajām darbībām, dalībvalstu pilsoņiem, kas atbilst 2., 5. un 6. pantā noteiktajiem profesionālās kvalifikācijas nosacījumiem, ir tiesības izmantot uzņēmējā dalībvalstī pieņemto profesionālo titulu un tā abreviatūru, kas šajā valstī atbilst šiem nosacījumiem.

### 15. pants

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai personas saņemtu informāciju par uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktiem veselības un sociālā nodrošinājuma jomā, un vajadzības gadījumā profesionālās ētikas jomā.

Šim nolūkam dalībvalstis var izveidot informācijas centrus, kur šādas personas saņem vajadzīgo informāciju. Uzņēmēja dalībvalsts var prasīt, lai attiecīgās personas griežas šajos centros.

2. Dalībvalstis var izveidot 1. punktā minētos centrus pie kompetentajām iestādēm un struktūrām, ko tās izvirza 19. panta 1. punktā noteiktajā termiņā.

3. Dalībvalstis gādā, lai nepieciešamības gadījumā attiecīgās personas savā un savu klientu labā apgūtu valodas prasmi, kas vajadzīga profesionālajā praksē uzņēmējā dalībvalstī.

## VI NODAĻA

### Nobeiguma noteikumi

### 16. pants

Pastāvot pamatotām šaubām, uzņēmēja dalībvalsts var pieprasīt, lai citas dalībvalsts kompetentās iestādes apstiprina šajā dalībvalstī izsniegto un II un III nodaļā minēto diplomu, sertifikātu vai citu kvalifikāciju apliecinājošu dokumentu autentiskumu, kā arī apstiprinājumu tam, ka attiecīgā persona ir izpildījusi visas Direktīvā 85/432/EEK noteiktās prasības attiecībā uz mācībām.

### 17. pants

Termiņā, kāds paredzēts 19. panta 1. punktā, dalībvalstis norāda iestādes un struktūras, kam ir tiesības izsniegt un pieņemt diplomus, sertifikātus vai citus kvalifikāciju apliecinājošus dokumentus, kā arī šajā direktīvā minētos dokumentus un informāciju, un par to tūlīt informē citas dalībvalstis un Komisiju.

### 18. pants

Šī direktīva attiecas arī uz dalībvalstu pilsoņiem, kuri kā darbinieki veic vai veiks kādu no 1. pantā minētajām darbībām saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1612/68.

*19. pants*

1. Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 1987. gada 1. oktobrim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Dalībvalstis paziņo Komisijai galvenos savu tiesību aktu noteikumus, ko tās pieņem jomā, kuru reglamentē šī direktīva.

*20. pants*

Ja dalībvalstij noteiktās jomās rodas grūtības šīs direktīvas ievērošanā, Komisija kopā ar valsti izskata šo problēmu un lūdz ar Padomes Lēmumu 75/320/EEK <sup>(1)</sup> izveidotās Farmācijas komitejas atzinumu.

Vajadzības gadījumā Komisija iesniedz Padomei piemērotus priekšlikumus.

*21. pants*

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 1985. gada 16. septembrī

*Padomes vārdā —*

*priekšsēdētājs*

M. FISCHBACH

<sup>(1)</sup> OV L 147, 9.6.1975., 23. lpp.